21/08/2022

Ανακοίνωση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας για την επικινδυνότητα στη ρητορική του π. Ελευθέριου Τάτση

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Τα αντικανονικά του παραπτώματα επιβάλλουν ποινή καθαιρέσεως

Ανακοίνωση σχετικά με την πολεμική ρητορική του π. Ελευθερίου Τάτση, ιερέα που διακονεί στη Μελβούρνη της Αυστραλίας, εξέδωσε η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, προκειμένου να ξεκαθαρίσει το τοπίο και να ενημερώσει το ποίμνιο σχετικά με τις πράξεις στις οποίες έχει ήδη προβεί.

Στην ανακοίνωση αναφέρεται ότι ο εν λόγω ιερέας μπαίνει ενίοτε σε ολισθηρά μονοπάτια αυτοθέωσης, ενώ και στην τελευταία συνάντηση που είχε δυο μέρες μετά τα Χριστούγεννα με τον νυν Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας «**για μία και μισή ώρα επαινούσε τον εαυτό του και προσπαθούσε να πείσει ότι πρέπει όλος ο κόσμος να τον χειροκροτεί και στην κυριολεξία να τον δοξάζει».**

Ολόκληρη η ανακοίνωση έχει ως εξής:

Σχετικώς με τον π. Ελευθέριο Τάτση, κληρικό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ανακοινώνονται προς το πλήρωμα της τοπικής μας Εκκλησίας τα ακόλουθα:

Βαθιά απογοήτευση προκαλεί η πολεμική ρητορική, κατευθυνόμενη κυρίως προς το εσωτερικό της Εκκλησίας, στην οποία επιδίδεται συστηματικά και με διαρκώς αυξανόμενη ένταση ο εν λόγω κληρικός, επιμένοντας ταυτοχρόνως, κατά τα κηρύγματά του, στην τακτική της εκμεταλλεύσεως του ιερού Ευαγγελίου και της διδασκαλίας της Εκκλησίας, προς αυτό-ηρωοποίηση και αυτό-θέωση. Πρόκειται για μια τακτική που ενίοτε τον παρασύρει σε ολισθηρά μονοπάτια, όπως αυτό της ταυτίσεως του προσώπου του με Αγίους της Εκκλησίας μας και με το Άγιο Πνεύμα.

Δυστυχώς, δεν είναι η πρώτη φορά που επιδεικνύει ανάρμοστη συμπεριφορά ο συγκεκριμένος κληρικός, καθώς κατά το παρελθόν είχε συγκρουστεί με τους μακαριστούς Αρχιεπισκόπους Ιεζεκιήλ και Στυλιανό και με τον Πατριαρχικό Έξαρχο, Φιλαδελφείας Ιάκωβο, καθώς και με όλους ανεξαιρέτως τους Επισκόπους που διηκόνησαν στην Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια της Μελβούρνης.

Μάλιστα, ο αοίδιμος Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός είχε τιμωρήσει τον π. Ελευθέριο για τη συμπεριφορά του και με έγγραφο της Εκκλησίας, την 28η Νοεμβρίου 2002, τού απαγόρευε να κηρύσσει απ᾽ άμβωνος, λόγω ακριβώς των προβληματικών αντιεκκλησιαστικών και προκλητικών θέσεών του.

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος κάλεσε ιδιαιτέρως τον π. Ελευθέριο και του μίλησε με πολλή αγάπη και πατρότητα, σχετικά με το περιεχόμενο των κηρυγμάτων του, το οποίο στρέφεται εναντίον της Εκκλησίας, του Αρχιεπισκόπου, του Πατριάρχου, των Επισκόπων, των λοιπών κληρικών, καθώς και της πολιτικής ηγεσίας της Ελλάδος, της Αυστραλίας και άλλων κρατών. Του επεσήμανε ότι αυτό που κάνει συνεχώς, δηλαδή να παρουσιάζεται ως αποκλειστικός κριτής των δήθεν κακώς κείμενων της Εκκλησίας και του κόσμου,

και ως ο μοναδικός που εργάζεται σωστά, είναι μια τακτική λανθασμένη και δαιμονική. Παράλληλα, ο Ποιμενάρχης μας τον προέτρεψε να επικεντρώνεται στον Χριστό κατά τα κηρύγματά του, να αποφεύγει την ακατάσχετη κατάκριση και να μην καταφρονεί τον κόπο των αδελφών του κληρικών, υπενθυμίζοντάς του ότι όλοι οι κληρικοί της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ο καθένας στο δικό του μετερίζι, έχουν δώσει διαχρονικά και συνεχίζουν να δίνουν τον αγώνα τους υπέρ της τοπικής Εκκλησίας και της ελληνικής Ομογένειας. Και ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν είναι μόνο αυτός ο σωστός ή μόνο αυτός που έχει εργαστεί στην Εκκλησία, ενώ όλοι οι υπόλοιποι είναι άχρηστοι, όπως σαφώς εξάγεται ως συμπέρασμα από τις ομιλίες του.

Κατά την τελευταία συνάντηση που είχε με τον Αρχιεπίσκοπο, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 2021 στα γραφεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής στη Μελβούρνη, για μία και μισή ώρα επαινούσε τον εαυτό του και προσπαθούσε να πείσει ότι πρέπει όλος ο κόσμος να τον χειροκροτεί και στην κυριολεξία να τον δοξάζει.

Αναφέρθηκε δε, με αισχρά και απρεπέστατα λόγια, στον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο κυρό Στυλιανό, για τον οποίο επανέλαβε πολλές φορές ότι δεν μπορούσε να τον απομακρύνει από τη θέση του διότι τον «κρατούσε στο χέρι». Επιπροσθέτως, εμμέσως πλην σαφώς απείλησε τον Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο ότι αν δεν ανεχτεί τη συμπεριφορά του, θα τον αναλάβει γνωστός περιθωριακός «δημοσιογράφος» της Μελβούρνης, με τον οποίο παραδέχθηκε ότι συνεργάζεται. Χαρακτηριστικό, μάλιστα, του ύφους και της συμπεριφοράς του είναι ότι, αν οποιοσδήποτε τρίτος είχε τη δυνατότητα να ακούει εκείνη τη συζήτηση, δε θα μπορούσε με τίποτα να πιστέψει ότι ο φωνασκών ήταν ο υφιστάμενος και ο ακούων ο προϊστάμενος. Ωστόσο, παρά τα όσα αγενώς και αναιδώς, με φωνές και απερίγραπτο θράσος, ανέφερε ο π. Ελευθέριος κατά τη συνάντηση αυτή, ο Αρχιεπίσκοπος έδειξε και πάλι υπομονή και αγάπη.

Η συγκεκριμένη συνάντηση, η οποία ήταν και η τελευταία επικοινωνία που είχε ο Σεβασμιώτατος με τον π. Ελευθέριο, ολοκληρώθηκε με μία παράκληση εκ μέρους του Αρχιεπισκόπου, που αφορούσε στο πολλαπλώς κρίσιμο θέμα της πανδημίας και στην ανάγκη επίδειξης υπευθυνότητας εκ μέρους του κληρικού. Σημειώνεται ότι ο π. Ελευθέριος, με λόγους και πράξεις, αντιτάχθηκε στους νόμους της Πολιτείας, όσο και στις εγκυκλίους της Ιεράς Αρχιεπισκοπής σχετικώς με τα μέτρα για τον περιορισμό της πανδημίας και δίχως να έχει το δικαίωμα δεν εφάρμοσε τις κατά καιρούς οδηγίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της τοπικής μας Εκκλησίας. Στα κηρύγματά του αποδοκίμαζε τελείως την επιστήμη, απέρριπτε τους ιατρούς, έδινε συμβουλές και μετέφερε πληροφορίες που δεν έχουν καμία σχέση με την

επιστημονική και θεολογική πραγματικότητα. Ενδεικτικός είναι ο αυθαίρετος ισχυρισμός, που κατ' επανάληψη έχει προβάλει κατά το κήρυγμα στην εκκλησία, ότι εξαιτίας των εμβολίων έχουν τριπλασιαστεί οι καρκίνοι. Παρομοίως, ότι υπάρχουν εμβόλια που περιέχουν «νεράκι» και χρησιμοποιούνται «για να σας στρέψει να βάλετε την ένεση και να πεθάνει ο κόσμος ο καημένος», υπονοώντας ότι τέτοια ήταν τα εμβόλια που έκαναν δημόσια οι Anthony Albanese και Scott Morrison, νυν και πρώην Πρωθυπουργοί της Αυστραλίας αντίστοιχα.

Δυστυχώς, ο π. Ελευθέριος εργαλειοποίησε την πανδημία για να εμφανισθεί και πάλι ως ήρωας και άγιος, ως ο μόνος που αγωνιά για την υγεία των συνανθρώπων του και ως ο μόνος που χειρίστηκε το θέμα πνευματικά και ορθόδοξα.

Περαιτέρω, μερικές, απολύτως ενδεικτικές, από τις εκφράσεις του, εν ώρα κηρύγματος, εναντίον της Εκκλησίας και των κληρικών είναι οι εξής:

Ταύτισε τους Αρχιερείς με τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους της εποχής του Χριστού, λέγοντας επί λέξει: «Οι Αρχιερείς οι δικοί μας είναι οι Αρχιεπίσκοποι ε; Οι Αρχιερείς και οι Γραμματείς», ενώ στο ίδιο απαράδεκτο κήρυγμα κατηγόρησε ευθέως και ψευδώς την Εκκλησία της Ελλάδος ότι αδρανεί και χρηματίζεται σχετικά με τους πολιτικούς γάμους: «Καθαρά σάς το λέω. Έπρεπε να χτυπάνε, η Ελλάδα, καμπάνες νύχτα μέρα… πέρα βρέχει. Μισθώνεται (εν. η Εκκλησία)», κάνοντας χαρακτηριστική χειρονομία με τα ακροδάχτυλα του χεριού του, ότι τάχα η Εκκλησία παίρνει χρήματα και γι᾽ αυτό δεν αντιδρά στους πολιτικούς γάμους.

Στο ίδιο πνεύμα, σε άλλη ομιλία του, ανέφερε: «Είχα εμπιστοσύνη σε ορισμένους εκεί στην Ελλάδα, και Μητροπολίτες, και έκοψα πια ολωσδιόλου. "Είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι, πρέπει να βάλουμε την ένεση"… Και ας σηκώνεις τα άγια. Κι ας σηκώνεις τα άγια. Και είσαι Μητροπολίτης κι Αρχιεπίσκοπος ή Πατριάρχης. Αλλά δεν πιστεύεις».

Απευθυνόμενος σε νέους, κατηγόρησε τους επισκόπους και τους κληρικούς, λέγοντας: «Κι έρχεστε εδώ να ξεκουραστείτε, να φωνάξετε, να δυναμώσετε, να πάρετε μπαταρία… κοντά στο Θεό. Τι κάνουν οι παπάδες και οι δεσποτάδες μας… Ξεχάστε τους».

Τα ίδια και χειρότερα κατέθεσε σε άλλη περίσταση, τονίζοντας: **«Έχουν πέσει στην ασωτία παπάδες και δεσποτάδες, πολιτικοί», ενώ σε άλλο κήρυγμα είπε: «Δεν υπάρχουν καλοί πολιτικοί. Δεν υπάρχουν και Αρχιερείς και παπάδες».**

Αναφερόμενος στον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Σωζοπόλεως κ. Κυριακό, μετέφερε:

«Και τι του είπα εγώ... λέω, εσύ πρέπει να γίνεις, κι ο άλλος Επίσκοπος, οι δύο Επίσκοποι, η γέφυρα να είμαστε ενωμένοι με τον αρχηγό. Όχι να κουτσομπολεύετε. Όχι να λέτε τα αντίθετα», δίνοντας στον κόσμο την εντύπωση ότι αυτός είναι ο τίμιος και ο ενάρετος, ενώ οι επίσκοποι κουτσομπολεύουν και αυτός προσπαθεί να τους φέρει στον δρόμο του Θεού.
Στο ίδιο πνεύμα, σε άλλο κήρυγμα, ανέφερε για τον Θεοφιλέστατο κ. Κυριακό: «Οι επίσκοποι λέγονται επίσκοποι, όχι κατάσκοποι».
Μέσα στην εκκλησία περιέγραφε – και, μάλιστα, με κομπασμό – ένα τρομακτικό γεγονός, ότι υποστηρικτής-οπαδός του είχε απειλήσει προηγούμενο Αρχιεπίσκοπο. Συγκεκριμένα, απευθυνόμενος σε εκκλησιαζόμενο, ανέφερε: «Όταν πήγε να με διώξει ο Αρχιεπίσκοπος τότε, ξέρεις τι είπε; Άμα διώξεις αυτόν, θα σε κάψουμε μέσα. Έτσι είπε ο παππούς σου. Θα σε κάψουμε όπως είσαι μέσα».

Στο κήρυγμα του Δεκαπενταύγουστου έκρινε σκόπιμο να μοιραστεί με το εκκλησίασμα ότι ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός του έλεγε: «Έχεις πολύ κόσμο από πίσω σου, γι' αυτό σε φοβάμαι». Μάλιστα, κάνοντας με το χέρι του τη χαρακτηριστική κίνηση χτυπήματος-τσεκουριάς, ο π. Ελευθέριος θέλησε να κατατοπίσει περαιτέρω το εκκλησίασμα, για να ενισχύσει αυτό το προνόμιο που νομίζει πως διαθέτει. Συγκεκριμένα, τους εξήγησε ότι «όταν βλέπεις, το λοιπόν, ότι έχει κόσμο από πίσω σου, δεν μπορείς εύκολα το τσεκούρι να σου κόψει...», ενώ έκλεισε λέγοντας: «Είμαστε πολλοί, δεν κόβεται το δεμάτι που λέμε. Δεμάτι. Μαζί». Τέλος, σε κήρυγμά του πρόβαλε τον αισχρό ισχυρισμό ότι ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος ενδιαφέρεται για το πότε θα αποβιώσει ο ίδιος (ο π. Ελευθέριος), κάτι που εξήγαγε αυθαίρετα ως συμπέρασμα από τον διάλογο που είχαν κατά την πρώτη τους συνάντηση όταν ο Αρχιεπίσκοπος τον ρώτησε πόσων ετών είναι. Συγκεκριμένα, αναφερόμενος με υποτιμητικό ύφος για το πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου και χρησιμοποιώντας χαρακτηριστικά τη φράση «το αλεπουδάκι την αλεπού;.... δε γίνεται», ερμήνευσε, όπως ο ίδιος φαντασιώθηκε, τα ερωτήματα που του είχε κάνει ο Αρχιεπίσκοπος για την Ενορία ως εξής: «Είναι ξεπληρωμένα; Δηλαδή τι θα κάνει αν τα τινάξω. ... και όλοι, θέλαν να τα τινάξω».

Δεδομένου του πλήθους τέτοιων προκλητικών δηλώσεων, επί σειρά μηνών, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σωζοπόλεως κ. Κυριακός κάλεσε τον π. Ελευθέριο τρεις φορές στο γραφείο του, ενώ μετέβη και ο ίδιος στην Ενορία Παναγίας Καμαριανής και τον συνάντησε, με σκοπό να συζητήσουν για την ανάγκη συμπόρευσής του με το πνεύμα της Εκκλησίας και της Αρχιεπισκοπής. Παρότι ο Θεοφιλέστατος τού μίλησε με πολλή αγάπη, ο π. Ελευθέριος επέμεινε στην ίδια τακτική, διαχωρίζοντας ουσιαστικά τον εαυτό του από την Εκκλησία, από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Καθ' όλη την περίοδο, κατά την

οποία βρισκόταν σε εξέλιξη η ανωτέρω προσπάθεια συνεννόησης, τόσο ο Αρχιεπίσκοπος, όσο και οι λοιποί Επίσκοποι, δεν είχαν θίξει ποτέ δημοσίως τα παραπτώματα και τις προκλήσεις του π. Ελευθερίου, σε αντίθεση με τον ίδιο, ο οποίος εμφανιζόταν δημοσίως σε τακτική βάση και, για τις όποιες προσωπικές διαφωνίες είχε, κατηγορούσε, με αγοραίο μερικές φορές τρόπο, την Αρχιεπισκοπή, τον Αρχιεπίσκοπο, τους Επισκόπους και τους κληρικούς, δημιουργώντας αρνητικές και ψευδείς εντυπώσεις στους εκκλησιαζομένους.

Η αντικανονική και παράνομη συμπεριφορά του π. Ελευθερίου δεν εξαντλήθηκε μόνο στα προαναφερθέντα. Κατά τον μήνα Ιούνιο, αποφάσισε να εγκαταλείψει τα καθήκοντά του για διακοπές, δίχως να ακολουθήσει την τυπική και κανονική διαδικασία που όλοι είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθούμε, δηλαδή να ζητούμε άδεια από την προϊσταμένη μας αρχή. Πρόκειται για πράξη αντικανονική και παράνομη, όχι μόνον κατά τον τύπο, αλλά και ως προς την ουσία της, αφού φανερώνει διάθεση διαχωρισμού και αυτονόμησης από το σώμα της Εκκλησίας. Θα μπορούσε ασφαλώς η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας να συγκαλέσει αμέσως πνευματικό δικαστήριο, ωστόσο η συμβουλή του Αρχιεπισκόπου ήταν να καλέσει ο τοπικός Επίσκοπος τον π. Ελευθέριο και να του μιλήσει και πάλι με αγάπη και στοργή.

Η συνάντηση αυτή διεξήχθη στα γραφεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής στη Μελβούρνη, την 4η Ιουλίου και ώρα 11.30 π.μ., με την παρουσία του π. Κυρίλλου Ζήση, ο οποίος κράτησε και τα πρακτικά της συζητήσεως. Ο π. Ελευθέριος αποδέχθηκε ότι απείχε από τα καθήκοντά του χωρίς να ρωτήσει κανέναν και χωρίς να διαθέτει τη νόμιμη και κανονική άδεια. Μολονότι θα περίμενε κάποιος να ζητήσει συγγνώμη, αντ' αυτού εδήλωσε ότι ο ίδιος πλέον θα αποφασίζει πότε θα φεύγει από τα καθήκοντά του, δίχως να λαμβάνει τη νόμιμη και κανονική άδεια, και ότι αυτός θα κανονίζει ποιοι κληρικοί θα τον αντικαθιστούν όταν φεύγει, αγνοώντας πλήρως την Αρχιεπισκοπή. Επιπλέον, εδήλωσε ότι δε δίνει πια σημασία στους νόμους της Πολιτείας για την πανδημία, ούτε και στους κανονισμούς και τις εγκυκλίους της Αρχιεπισκοπής, ενώ, κατά τη συνήθη τακτική του, απηύθυνε μομφές και κατηγορίες προς τους Επισκόπους και τους κληρικούς, υποστηρίζοντας ότι η Αρχιεπισκοπή ασχολείται με αυτόν και όχι με άλλους κληρικούς που είναι χειρότεροι.

Επιπροσθέτως, ο π. Ελευθέριος εκλήθη στην τελευταία Ιερατική Σύναξη των κληρικών της Βικτώριας και δεν παρέστη, δίχως να δικαιολογήσει την απουσία του, καίτοι ήταν υποχρεωμένος να παραστεί. Παρομοίως, δεν παρουσιάστηκε, ούτε δικαιολόγησε την απουσία του και κατά τις δύο προηγούμενες Ιερατικές Συνάξεις.

Στην τελευταία Ιερατική Σύναξη ετέθη το ζήτημα του π. Ελευθερίου από κληρικούς και, μάλιστα, με το ερώτημα γιατί η Αρχιεπισκοπή δεν προχωρεί στα υπό των Ιερών Κανόνων προβλεπόμενα, επιδεικνύοντας τόση ανοχή. Ο Αρχιεπίσκοπος, καίτοι υπήρξε η πρόταση από κληρικούς να καθαιρεθεί ο π. Ελευθέριος, τόνισε επί λέξει: «Δεν μου αρέσει να τιμωρώ κληρικούς. Δεν θέλω να καθαιρεθεί ένας κληρικός σε αυτή την ηλικία», κι αυτό μπορούν να το διαβεβαιώσουν όλοι οι παρόντες κληρικοί. Από το σώμα των κληρικών και των παρισταμένων Επισκόπων συμφωνήθηκε ομόφωνα να ανακοινωθεί ότι κανείς δεν συμφωνεί με αυτά τα οποία κηρύσσει ο π. Ελευθέριος, πράγμα το οποίο δηλώθηκε στο σχετικό Ανακοινωθέν, το οποίο εκδίδεται μετά από κάθε Ιερατική Σύναξη.

Ως εσχάτη προσπάθεια εξεύρεσης λύσεως, αντιπροσωπεία κληρικών επιχείρησε να επικοινωνήσει με τον π. Ελευθέριο, ωστόσο εκείνος, δια της γραμματέως του, αρνήθηκε να τους δεχτεί και να τους μιλήσει. Και παρά το ότι οι κληρικοί όρισαν ημέρα και ώρα συναντήσεως και πήγαν στην Παναγία Καμαριανή, ο π. Ελευθέριος δεν παρουσιάστηκε, γεγονός που δηλώνει ότι δεν επιθυμεί τον διάλογο.

Δυστυχώς, οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών και οι πράξεις του π. Ελευθερίου, με αποκορύφωμα τα όσα εξήγγειλε την Κυριακή, 14 Αυγούστου, καθιστούν αδύνατο για την Εκκλησία και τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο να δείξουν περαιτέρω ανοχή. Είναι προφανές ότι ο π. Ελευθέριος έχει απωλέσει το μέτρο και έχει εκτραπεί, ζαλισμένος προφανώς από τον επιστηριγμό των οπαδών του, τους οποίους ο ίδιος εξέθρεψε, δηλητηριάζοντάς τους κάθε Κυριακή με διδασκαλία εναντίον της Εκκλησίας και των θεσμών της, με ψέματα και ισοπεδωτικές γενικεύσεις, και, τέλος, με την εξαγγελία και απειλή δημιουργίας σχίσματος.

Να σημειωθεί ότι ούτε ο Αρχιεπίσκοπος, ούτε ο Επίσκοπος Σωζοπόλεως δήλωσαν ποτέ στον π. Ελευθέριο ότι θα απομακρυνθεί από τη θέση του, ούτε ποτέ του μίλησαν για παραίτηση. Πάντοτε τον συμβούλευαν να συμμορφώνεται με τους νόμους της Πολιτείας και με τις οδηγίες της Αρχιεπισκοπής, αλλά ο εωσφορικός εγωισμός του π. Ελευθερίου δεν του επιτρέπει να δεχθεί ότι κάποιος μπορεί να τον συμβουλεύσει, ακριβώς διότι θεωρεί ότι είναι ο τέλειος, ο ήρωας, ο άγιος. Όλος αυτός ο θόρυβος, τον οποίο έχει δημιουργήσει ο π. Ελευθέριος και η συνεργάτιδά του κ. Γλυκερία Ανδριώτη, βασίζεται σε δικές τους σκέψεις και συμπεράσματα, τα οποία βοηθούν τον π. Ελευθέριο να παρουσιάζεται ως διωκόμενος και ως θύμα, ενώ στην πραγματικότητα είναι ο θύτης και αυτός ο οποίος για πολλά χρόνια κακοποιεί την Εκκλησία και τους θεσμούς της, τα πρόσωπα των Επισκόπων, των λοιπών κληρικών, του Αρχιεπισκόπου και του Πατριάρχου. Η Αρχιεπισκοπή

διαψεύδει κατηγορηματικά ότι υπήρξε σκέψη να μετακινήσει τον π. Ελευθέριο από τη θέση του.

Για κάθε καλόπιστο παρατηρητή των γεγονότων, αρκεί μία πρόχειρη ματιά στη σελίδα του π. Ελευθερίου στο Facebook, για να διαπιστώσει πόσο πολύ έχει δηλητηριάσει τους ανθρώπους που τον έχουν εμπιστευτεί, σε σημείο που να στρέφονται με τρόπο χυδαίο κατά του Πατριάρχου, του Αρχιεπισκόπου, των Επισκόπων και των κληρικών της Εκκλησίας. Είναι φανερό ότι η όλη αυτή κατάσταση, στην οποία κυριαρχεί το μίσος, η συκοφαντία, το ψεύδος και, εντέλει, η απόλυτη πλάνη, ως αποτελέσματα αποκλειστικά της ποιμαντικής του π. Ελευθερίου, ουδόλως σχετίζεται με τη διδασκαλία του Χριστού μας, με το Άγιο Πνεύμα και με την ποιμαντική διακονία της Εκκλησίας. Διότι όπου υπάρχει το Άγιο Πνεύμα, συνυπάρχουν η ειρήνη, η αγάπη και η ευγένεια. Όλα αυτά απουσιάζουν από τη διδασκαλία του π. Ελευθερίου, η οποία σχεδόν εξαντλείται στην περιαυτολογία και σε επικρίσεις εναντίον τρίτων, ενώ οι παρενθετικές επικλήσεις της αγάπης του Χριστού και της Παναγίας αποδεικνύονται, εκ του αποτελέσματος, προσχηματικές.

Ενώπιον αυτής της θλιβεράς καταστάσεως, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος προτρέπει πατρικά όσους έχουν παρασυρθεί σε αυτήν την πλάνη, να μετριάσουν το μίσος που έχει εμφιλοχωρήσει στις καρδιές τους, διότι ο τρόπος αυτός αντιμετωπίσεως των θεμάτων είναι το χειρότερο παράδειγμα που δίνουν στα παιδιά τους, τα οποία θα ανταποκριθούν στο μέλλον με το ίδιο πνεύμα και την ίδια τακτική προς τους ίδιους τους γονείς τους. Δεν είναι κακό να έχει κάποιος διαφορετική άποψη. Όμως το να χρησιμοποιεί χυδαίες και γεμάτες μίσος εκφράσεις δεν είναι χριστιανικό. Πολλά από τα μηνύματα τα οποία δεσπόζουν στην προσωπική σελίδα του π. Ελευθερίου εναντίον του Πατριάρχου μας και του Αρχιεπισκόπου μας θυμίζουν τον εξαγριωμένο λαό που φώναζε «άρον άρον, σταύρωσον αυτόν». Μέσα σε αυτό το πνεύμα ο Αρχιεπίσκοπος προτρέπει, επίσης, όλους όσοι περιτριγυρίζουν τον π. Ελευθέριο, αντί να γελούν μαζί του ή να τον χειροκροτούν, να τον βοηθήσουν να έλθει εις εαυτόν και να καταλάβει ότι έχει πια περιέλθει σε τέτοια πλάνη, ώστε πλέον δεν είναι όργανο του Θεού αλλά όργανο του διαβόλου.

Η Ιερά Αρχιεπισκοπή και ο Σεβασμιώτατος δεν είναι αυτοί που αποφασίζουν. Ο Σεβασμιώτατος έδειξε άπειρη ανοχή, αγάπη και υπομονή. Οι εξελίξεις πλέον κινούνται από τον π. Ελευθέριο, ο οποίος κατευθύνει τα πράγματα, προκαλώντας συνεχώς, και με επίμονο τρόπο, την παρέμβαση της Εκκλησίας για να σταματήσει αυτή η δυσάρεστη και αντιεκκλησιαστική κατάσταση. **Και βεβαίως η Εκκλησία προχωρεί και δεν φοβάται, ούτε απειλείται. Θα ήταν ηρωική πράξη για τον π. Ελευθέριο να αποχωρήσει από την Ορθόδοξη Εκκλησία, αφού πλέον δεν πιστεύει σε αυτήν, δεν υπακούει σε Επισκόπους, Αρχιεπίσκοπο και Ιερούς**

Κανόνες. Ο π. Ελευθέριος έχει εδώ και αρκετό καιρό αποσχίσει τον εαυτό του από το σώμα της Εκκλησίας. Αν είναι, λοιπόν, τίμιος με τον εαυτό του, ας αποχωρήσει και ας ακολουθήσει την «Ορθοδοξία» που αυτός έχει δημιουργήσει στο μυαλό του, διαφορετικά ας αλλάξει τακτική και ας συμπορευθεί με τον Πατριάρχη μας, τον Αρχιεπίσκοπο μας, τους Επισκόπους και τους λοιπούς κληρικούς.

Όσον αφορά το κήρυγμά του, κατά το οποίο ταύτισε τον εαυτό του με τον Άγιο Νεκτάριο, διευκρινίζεται ότι ο Άγιος Νεκτάριος ποτέ δεν κατηγόρησε κανέναν Επίσκοπο, Πατριάρχη ή κληρικό και ποτέ δεν στράφηκε εναντίον της Εκκλησίας. Σεβόταν τους προϊσταμένους του και πάντοτε επεδείκνυε υπακοή, ακόμη και σε αποφάσεις που ήταν εις βάρος του. Και το βασικότερο, ο Άγιος Νεκτάριος δεν είχε κανονικά παραπτώματα, **σε αντίθεση με τον π. Ελευθέριο, ο οποίος έχει υποπέσει σε σειρά κανονικών παραπτωμάτων, τα οποία επιβάλλουν την ποινή της καθαιρέσεως.**

Τόσο ο Σεβασμιώτατος, όσο και οι υπ’ αυτών Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι ανά την Αυστραλία, καθώς και οι κληρικοί της Βικτώριας, εύχονται ο Θεός να τον φωτίσει και να του δώσει λογισμό μετανοίας και επιστροφής.